

Matematik i Bibeln

Innehåller Bibeln matematiska koder? Innehåller den hemliga budskap som bara de invigda kan förstå? Ja och nej! Svaret är inte tvetydigt, utan det är två svar, ett för var och en av frågorna.

Koder och hemliga budskap är nämligen inte samma sak. Visserligen är ett hemligt budskap kodat på ett eller annat sätt, men en kod kan också ha ett annat syfte än att frambära ett hemligt budskap. Den kan finnas där för att *autentisera* en text, det vill säga för att bevisa äktheten av texten. Artikelförfattarens uppfattning är att Bibeln innehåller matematiska strukturer som bevisar att den är skriven av Någon med ett intellekt långt bortom människans. Artikeln förmedlar ett exempel på detta hämtat ur Bibelns första vers, figur 1.

Figur 1. 1 Mos 1:1. Hebreiskan läses från höger till vänster. Talvärden på nedre raden.

Judarna hade inga siffror utan de använde bokstäver för att uttrycka tal. Därför har varje hebreisk bokstav ett "talvärde", se Figur 2. I figur 1 finns dessa talvärden skrivna under varje bokstav. Också orden får talvärden som är lika med summan av de ingående bokstävernas. Med denna kunskap upptäcker man att 1 Mos 1:1 genomsyras av talet sju som är fullkomlighetens tal. Glöm inte att hebreiskan ska läsas från höger till vänster:

- Hela versen har 28 ($4 \cdot 7$) bokstäver.
- De tre första orden har 14 ($2 \cdot 7$) bokstäver, och de fyra sista orden har 14 ($2 \cdot 7$) bokstäver.
- De tre huvudorden (Gud, himlen, jorden) har 14 ($2 \cdot 7$) bokstäver, och de övriga orden har 14 ($2 \cdot 7$) bokstäver.
- Mittenordet med vänster granne har 7 bokstäver.
- Mittenordet med höger granne har 7 bokstäver.
- De tre huvudorden (Gud, himlen, jorden) har ett talvärde av 777 ($111 \cdot 7$).
- Första och sista bokstaven i varje ord har ett talvärde av 1393 ($199 \cdot 7$).
- Första och sista bokstaven i första och sista ordet har ett talvärde av 497 ($71 \cdot 7$).
- Första bokstaven i första och sista ordet har ett talvärde av 7 ($1 \cdot 7$), och sista bokstaven i första och sista ordet har ett talvärde av 490 ($70 \cdot 7$).
- Första, mellersta (2st) och sista bokstäverna har ett talvärde av 133 ($19 \cdot 7$).

Hebreiska alfabetet

Alef	א = 1	Tet	ט = 9	Pe	פ ף = 80
Bet	ב = 2	Yod	י = 10	Tsadi	צ ץ = 90
Gimel	ג = 3	Kaf	כ ך = 20	Qof	ק = 100
Dalet	ד = 4	Lamed	ל = 30	Resh	ר = 200
He	ה = 5	Mem	מ ם = 40	Shin	ש = 300
Vav	ו = 6	Nun	נ ן = 50	Tav	ת = 400
Zayin	ז = 7	Samekh	ס = 60		
Het	ח = 8	Ayin	ע = 70		

Figur 2. Talvärden. Fem bokstäver motsvaras av två olika hebreiska tecken. Vilket som används beror på var i ordet bokstaven förekommer. Det första tecknet används inne i ord medan det andra är ett sluttecken.

Hela versen har däremot inte ett talvärde som är jämt delbart med sju, vilket vid första anblicken kan tyckas stjälpas hela schemat. Om nu Gud är en så stor matematiker och lägger in talet sju i så många *delar* av versen, varför gör han det då inte för *hela* versen? Både antalet ord och antalet bokstäver är ju delbara med sju, så varför inte också det

totala talvärdet? Orsaken avslöjar en kanske ännu djupare liggande sanning. Versens struktur genomsyras nämligen av primtalet 37, och eftersom 7 inte är en faktor i 37 blir 7-strukturen och 37-strukturen oberoende av varandra. Inte bara är versens totala talvärde delbart med 37, utan också många av dess ordkombinationer, se tabellen:

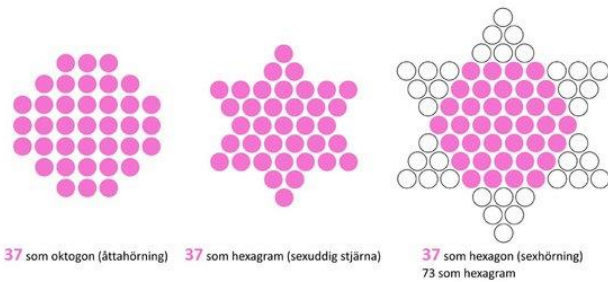
1 Mos 1:1	Talvärde som är 37 multipliserat med...
Hela versen	2701	73
De 5 första orden	1998	54
Övriga 2 orden	703	19
De 3 huvudorden	777	21
Övriga 4 ord	1924	52
Orden med högsta & lägsta talvärde	999	27
Övriga 5 ord	1702	46

I alla sådana här beräkningar finns risk för en "observationsbias" det vill säga ett systematiskt fel som beror på att man ser det man vill se och lägger åt sidan allt som inte stämmer med den poäng man försöker göra. Låt oss därför bli lite matematiska i ett försök att utesluta denna risk. Från versens 7 ord går det att välja ut delgrupper av ord på 127 olika sätt. Om man startar med 7 ord kan man alltså kombinera ihop 1, 2, 3, 4, 5, 6 eller 7 stycken av dem på 127 olika sätt. Av statistiska orsaker borde naturligtvis var trettiosjunde av dessa ordkombinationer ha ett talvärde jämt delbart med 37, vilket innebär att vi kan förvänta oss att 3 eller 4 av ordgruppernas talvärden innehåller faktorn 37 av en ren slump. I verkligheten är det 23 av dem som gör det! (Alla finns inte med i tabellen.) Med en statistisk formel som heter binomialsatsen kan man räkna ut att sannolikheten att få 23 träffar (eller fler) under dessa förhållanden är en på 690 miljoner. Det är uppenbart att talet 37 medvetet finns inbyggt i versens struktur. Men det kommer mera.

Även grekerna använde bokstäverna som siffror, och "Jesus Kristus" får här talvärdena 888 respektive 1480. Förhållandena mellan dessa tal är 0,6 eller 3/5. Paulus jämför denne Jesus Kristus med locket över arken där lagtavlor förvarades, den så kallade nådastolen, som hade måtten 1,5 x 2,5 alnar. Även detta förhållande är 0,6 eller 3/5. Måtten på GT:s nådastol har alltså samma förhållande som NT:s nådastol Jesus Kristus har. Vi ser att GT och NT är en enhet. Förhållandet innebär att om vi delar 888 med 3 och 1480 med 5 så får vi samma tal. Vilket? Jo, 296 som är talvärdet för det sista ordet i 1 Mos 1:1. Det är dessutom lika med 8 x 37, där 8 är en symbol för Kristus och 37 är det envist återkommande talet i versen. Vi får ytterligare belägg för att Jesus finns med från början i Bibeln.

Totala talvärdet av 1 Mos 1:1 är alltså 2701 som är en produkt av de två primtalen 37 och 73 vilket avslöjar ytterligare design:

- Talen 37 och 73 finns båda i det hebreiska ordet för "vishet", *chokmah*. Det vanliga talvärdet är 73, men ett alternativt sätt att räkna är att ge alla de 22 hebreiska bokstäverna ett löpande värde från 1 till 22, och då blir värdet 37 istället. Oavsett hur man räknar genomsyrar alltså Guds vishet skapelsen.
- I Jes 41:4 identifierar sig Gud som den som planerat och utfört skapelsen med orden "Jag är denne Gud". Uttrycket på hebreiska har också ett värde på antingen 37 eller 73 beroende på hur man räknar. Skulle vår Skapare kunna presentera sig tydligare?
- Tidigare beräknade talvärden för "Jesus" (888) och "Kristus" (1480) är som sagt båda jämt delbara med 37. Och även vilddjurets tal (666) faktiskt.
- Riktigt intressant blir det att upptäcka att även den genetiska koden genomsyras av talet 37. Kemiska bokstäver i DNA styr vilka aminosyror som ska inkluderas vid byggandet av ett protein, och genom att betrakta olika mönster av bokstavskombinationer och aminosyror upptäcker man att talet 37 dyker upp överallt. Ingen vet varför, men det relevanta här är parallellen med Bibelns koder. Båda kodsystemen har ju samma gudomliga Källa.

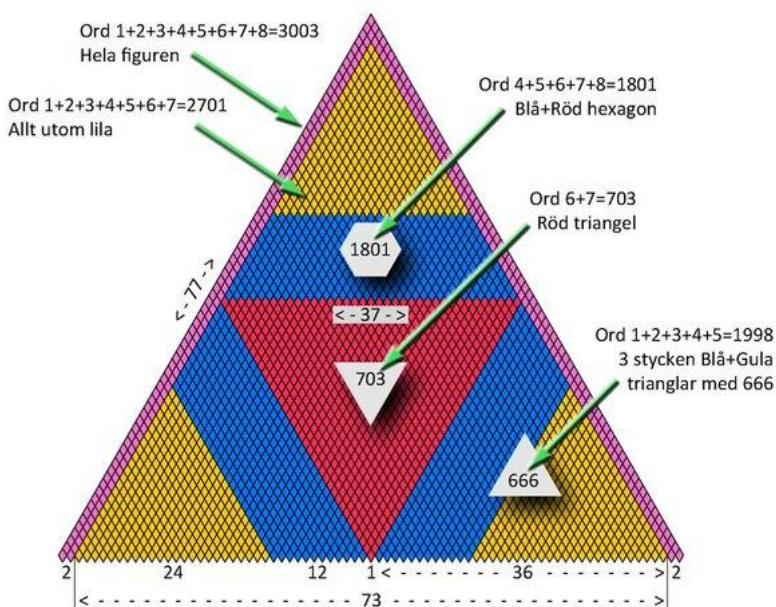

Figur 3. Talet 37:s symmetriegenskaper.

Talet 37 är dessutom ett mycket speciellt tal rent matematiskt vilket Figur 3 visar:

- Talet är ett extraordinärt symmetriskt tal. Det går att uttrycka som oktagon, hexagram och hexagon.
- Figuren visar också att 37 är både ett hexagram och en hexagon i nästkommande större hexagram. Detta är oerhört ovanligt, och 37 är det enda tal mindre än 1000 som har denna egenskap.
- Det hexagram i vilket 37 är en hexagon har storleken 73. Och det är just $37 \cdot 73 = 2701$ som är det totala talvärdet i 1 Mos 1:1. (Dessutom blir summan $1+2+3+\dots$ upp till 73 också exakt 2701, ett faktum som kommer att elaboreras strax.)

Det är alltså inte medelmåttor till tal som Gud byggt in i sitt verk utan mycket speciella sådana. Men det slutar inte här. De matematiska mönstren fortsätter även efter den första versen dock (troligen!) i mindre omfattning. Som en brygga till den fortsatta strukturen inkluderar vi nu också Bibelns åttonde ord, det vill säga det första i vers två.⁵ Det hebreiska ordet *erets* översätts "och jorden", och det har talvärdet 302. Figur 4 visar fem olika konsekutiva (i följd) ordsekvenser från de åtta orden med en häpnadsväckande symmetri. Tre av dessa är "triangeltalet" vilket betyder att de kan ritas som en triangel med toppen =1, näst översta raden =2 och så vidare ned till basen. Det 73:e triangeltalet kan därför skrivas $1+2+3+\dots+73$ vilket blir 2701 som är första versens hela talvärde. Märk att talet 73 dök upp igen. Även talet 37 återkommer vilket figuren visar. De fjärde och femte ordsekvenserna är inga direkta triangeltalet men fortfarande "trilateralt" symmetriska vilket betyder att de blir desamma efter vridning en tredjedels varv. Kanske har det med Guds treenighet att göra? Den fjärde ordsekvensen är tre triangeltalet (tre blå-gula trianglar i figuren) och den femte är en hexagon (blå-röd i figuren). En ytterligare finess ligger i att första versens antal bokstäver, 28, också är ett triangeltalet, och dessutom det sjunde! ($1+2+3+4+5+6+7=28$.)

Figur 4. Symmetrin i Bibelns första åtta ord.

Sammanställningen här visar på *multidimensionaliteten* hos Bibelns koder. Med detta menas att samma bokstav samtidigt är en ingrediens i flera olika koder. Vi kan som

exempel betrakta alla de krav som samtidigt ställs på bokstäverna alef-tav i mitten av 1 Mos 1:1:

- De har en betydelse som associerar till Jesus.
- De består av just två bokstäver och gör därmed både versens antal ord och anta bokstäver delbara med 7.
- De har ett talvärde som gör olika ordkombinationer delbara med 7.
- De har ett talvärde som gör andra ordkombinationer delbara med 37. (Observera att 7 inte är en faktor i 37.)
- De har ett talvärde som gör ytterligare andra ordkombinationer trilateralt symmetriska enligt Figur 4.

Det är inte möjligt att denna sammanflätning av Bibelns koder är en människas verk. Den korsordsmakare som bygger ordflätor i fem och fler dimensioner finns helt enkelt inte. Det är också praktiskt omöjligt att koder med en sådan multidimensionalitet är slumpens verk. Det kanske till och med är matematiskt omöjligt, om nu inte kodmakaren också har konstruerat matematiken, en svindlande tanke.

Men det finns ett annat område där man faktiskt kan hitta en motsvarande sammanflätning

av koder och också nu går vi till cellernas värld, till cellkärnans arvs massa. Här ligger inte informationen lagrad som en endimensionell rad med bokstäver (som man tidigare trodde) utan koderna går om lott med varandra. En given sekvens DNA kan användas på olika sätt vid olika tillfällen och för olika behov. Den kan läsas från båda hållen, och läsningen kan påbörjas på olika ställen i koden.⁶ Det är som en bok som ger skilda budskap beroende på om man läser den fram- eller baklänges och från vilken bokstav man börjar läsa. Likheten mellan Bibeln och DNA-koden avslöjar på nytt den gemensamma Konstruktören.

Trots att vi bara skrapat på ytan av en djup liggande matematisk struktur i Bibeln,⁷ kan några uppenbara slutsatser dras:

- Bibelns författare är en matematiker med ett intellekt långt bortom människans.
- Det finns en enhet mellan Bibelns böcker som även sträcker sig från GT till NT.
- Jesus Kristus finns med redan i Bibelns första vers.
- Talet 37 är unikt i tre aspekter, matematiskt, genetiskt och bibliskt, vilket avslöjar en gemensam intelligens bakom alltihop.

Träffsäkerheten i Bibelns koder är ibland så frapperande att man nästan känner en olustkänsla. Något pågår bakom kulisserna som man helt enkelt inte greppar. Artikelförfattaren har vid upprepade tillfällen tvingats ställa den både desperata och exalterade frågan "hur kan det bli så här?" Den läsare som orkat tränga in i matematiken har säkert upplevt samma skälvanande eufori.

Koderna finns där oavsett vi gillar det eller inte, och de avslöjar ett Intellect långt bortom vad vi kan föreställa oss. Samtidigt får vi aldrig glömma att Gud är så mycket mer än en genial matematiker. Han är en kärleksfull Fader vars hjärta flödar över för sin skapelse människan. Han är barmhärtig, han är förlåtande, han är trofast. Och han kan räkna.

Noter

1. Rom 3:25.
2. 2 Mos 25:17.
3. Till exempel i 2 Mos 31:3.
4. What a Beginning!, *Revelations of a Biological Abacus* (www). Hämtat 2014-05-29 på http://www.whatabeginning.com/Misc/Genetics/Genetics_VS.htm.
5. Sammanställning från What a Beginning!, *Newton's missing apology: A reconstruction* (www). Hämtat 2014-05-28 på <http://www.whatabeginning.com/>.
6. J. C. Sanford: Genetic Entropy and the Mystery of the Genome, Elim Publishing, 2005, sid 132-133.
7. För den som vill tränga djupare rekommenderas <http://www.biblewheel.com/original.php> och <http://www.whatabeginning.com/>. Båda fanns tillgängliga 2014-05-24.